

készültek engem vártak
ünnepet ültek egyszerűen
ahogy férfi és asszony szokta
s tehette katonaszabadságkor

(a katonaszabadság letelt
én maradtam az ősi csendben)

anyám nem sírt
(hallottam volna)
sohse sírt anyám
csak integetett egyik kezével
a Cotroceni-i kaszárnya felé haladó
ponttá zsugorodó vonat után
a másikkal fájdalmait szorította
amelyeket én okoztam.

Czirják Edit

Szeretnék...

Szeretnék új hangra találni,
s fölvenném hozzá ünneplő ruhám,
hogy méltó legyen új hangomhoz.
Vagy talán új ruha illene hozzá?

Megpróbáltam kikeresni a színét,
mélységét, lágyságát, dallamát...
Lehet, hogy kell egy új érzés,
s majd ahhoz keresek ruhát.

Lehet, hogy kell új fény, új tér,
új helyzet és idő...
S leginkább régi-új magamban
Megújult erő.

Levetem hát a régit, hátrahagyom
nem nézve hátra,
hogy helyet adjak az újnak,
a jövőnek a mában.
